

lighed. Anden anvendelse af detergenter finder også sted i Danmark».

Spm. nr. S 1365

Til miljø- og energiministeren (2/2 2000) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor den årlige produktion af dioxin i Danmark er i dag, hvor meget heraf der tilgår luften henholdsvis deponering, og hvorledes disse tal forventes at udvikle sig fremover, samt oplyse, hvorvidt ministeren vil sikre, at Miljøstyrelsen og andre offentlige myndigheder fremover angiver såvel dioxinmængder tilført luft som deponering, når dioxinmængder ved forbrænding opgøres?«

Svar (11/2 2000)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Der er ikke foretaget en samlet opgørelse af den årlige produktion af dioxin i Danmark, men emission af dioxin til udeluften er beregnet til ca. 50 gram/år, og mængden af dioxin indeholdt i flyveaske og slagge fra forbrænding af fossile brændsler og affald er beregnet til ca. 140 gram/år. Hertil kommer en mindre mængde hidrørende fra industriaffald. Beregningerne fremgår af Miljøstyrelsens Arbejdsrapport nr. 50, Dioxins, fra 1997.

Affaldsforbrændingsanlæggene bidrager med ca. 20 gram/år til luften og ca. 100 gram/år, som er indeholdt i flyveaske, slagger og afsyringsprodukter.

Med henblik på at nedsætte dioxinemissionen til luften, vil alle affaldsforbrændingsanlæg blive forsynet med dioxinfiltre. Denne foranstaltning skønnes at begrænse den årlige udledning af dioxin til luften fra ca. 20 gram til ca. 2 gram. Samtidig øges dioxinindholdet i restprodukterne med ca. 10 gram/år. For så vidt angår den fremtidige udvikling i dioxinindholdet i restprodukterne fra affaldsforbrændingsanlæg henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål S 1370.

Da affaldsforbrændingsanlæg er den største kilde til dioxinemission i Danmark, arbejder Miljøstyrelsen på at ændre de gældende bekendtgørelser om affaldsforbrændingsanlæg, så

emissionen til luft og vand begrænses væsentligt. Med ændringen af reglerne vil det blive pålagt affaldsforbrændingsanlæggene at foretage opgørelser af de årlige dioxinemissioner til luft og vand.»

Spm. nr. S 1366

Til miljø- og energiministeren (2/2 2000) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren oplyse, på hvilke lokaliteter man deponerer dioxinholdige restprodukter i form af flyveaske og kalk fra røgrensning på henholdsvis kulværker og affaldsforbrændingsanlæg samt oplyse, hvilke af disse deponeringsanlæg der betegnes som »midlertidige anlæg«, og i hvor lang tid man påtænker at anvende disse »midlertidige anlæg«?»

Svar (11/2 2000)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Flyveaske og andre røgrensningsprodukter fra kulværker er meget forskellige fra røgrensningsprodukter fra affaldsforbrændingsanlæg. Koncentrationen af tungmetaller er meget mindre i røgrensningsprodukter fra kulværker end i røgrensningsprodukter fra affaldsforbrændingsanlæg. Sidstnævnte er klassificeret som farligt affald.

For kulfyrede værker bliver der afgiftspligtigt deponeret flyveaske og gips på Stigsnæsværket, Kastrup gipsdepot, Krusminde gipsdepot, i Kollund ved Kruså, i Brunkulsoområdet ved Herning (stopper juni 2000) og i Vodskov ved Aalborg (Nordjyllandsværket).

For affaldsforbrændingsanlæg sker der kun deponering på anlægget Rønnovsdal. Tilladelser til deponering på Rønnovsdal forventes at udgå af miljøgodkendelsen i forbindelse med, at der meddeles en samlet godkendelse af anlægget i foråret 2000. Herudover sker der mellem-lagring på en række anlæg, inden restprodukter fra røggasrensning eksporteres til Norge eller Tyskland. Den praksis forventes opretholdt, indtil der er etableret 3 landsdækkende depoter. Udarbejdelse af plangrundlaget for de tre depo-